

Pytania prejudycjalne

Czy art. 4 pkt 6 decyzji ramowej 2002/584⁽¹⁾ można interpretować w ten sposób, że nie ma on zastosowania do czynów, za które została orzeczona kara pozbawienia wolności przez sąd państwa wydającego nakaz w przypadku, gdy te same czyny podlegają w państwie wykonującym nakaz tylko karze grzywny, a zatem niemożliwe jest – zgodnie z prawem krajowym państwa wykonującego nakaz – wykonanie kary pozbawienia wolności w wykonującym nakaz państwie członkowskim, ze szkodą dla resocjalizacji osoby skazanej oraz jej więzów rodzinnych, społecznych, gospodarczych lub innego rodzaju?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s.34)

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2017 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-526/17)

(2017/C 347/32)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara, P. Ondrůšek, A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że przedłużając do dnia 31 grudnia 2046 termin wygaśnięcia koncesji na roboty budowlane dotyczącej autostrady A 12 Civitavecchia-Livorno, bez publikacji ogłoszenia o przetargu, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 i 58 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114), z późniejszymi zmianami;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że przedłużenie do dnia 31 grudnia 2046 r. koncesji na roboty budowlane dotyczącej autostrady A 12 Civitavecchia-Livorno stanowi zmianę istotnego warunku tej koncesji; zważywszy, że chodzi o istotną zmianę tej koncesji, takie przedłużenie oznacza udzielenie nowej koncesji na roboty budowlane i jako takie powinno zostać ogłoszone w drodze publikacji ogłoszenia o przetargu. Ponieważ jednak publikacja taka nie miała miejsca, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 i 58 dyrektywy 2004/18/WE.
